

Životopis Jaroslava Dominika Duky

Dominik kardinál Duka byl v letech 2010–2022 36. arcibiskup pražský, 24. primas český a kardinál.

Dne 22. června 1970 přijal kněžské svěcení. V roce 1986 byl jmenován provinciálem České provincie dominikánů, následně se stal 24. biskupem královéhradeckým, apoštolským administrátorem litoměřické diecéze a duchovním protektorem a generálním kaplanem orleánské obediencie Vojenského a špitálního řádu svatého Lazara Jeruzalémského. V dubnu 2010 byl zvolen za předsedu České biskupské konference. Papež Benedikt XVI. jej při papežské konsistoři konané dne 18. února 2012 v Římě jmenoval kardinálem. Jeho doživotním titulárním kostelem je kostel sv. Marcelína a Petra v Lateránu.

Život

Dominik Duka (rodným jménem Jaroslav Václav Duka) se dne 26. dubna roku 1943 narodil v Hradci Králové otci Františku Dukovi a matce Anežce Dukové.

František Duka působil za 2. světové války jako zbrojář 311. československé bombardovací peruti britského Královského vojenského letectva. V 50. letech byl spolu s dalšími letci ze Západu degradován na vojína a odsouzen k trestu odevzetí svobody na Loretě. Po revoluci byl plně rehabilitován a povýšen na majora. Anežka Duková pocházela ze šumavských Hor Matky Boží.

Jaroslav své první roky prožil s rodiči v Hradci Králové. Po odsouzení otce, došlo ke ztrátě bytu a vystěhování do Broumova v Pouchově, kde v kostele svatého Pavla apoštola ministroval. Před tímto kostelem oslavoval v roce 1970 svoji 1. mši svatou (tzn. primici)

Studoval na Gymnáziu J. K. Tyla v Hradci Králové, kde byl málem vyhozen, kvůli popisu příběhu, který se nelíbil jeho paní učitelce. Po maturitě pracoval v továrně ZVU, kde se vyučil strojním zámečnickem. Po absolvování základní vojenské služby v Trnavě mohl roku 1965 začít studovat teologii v Litoměřicích. V lednu 1968 byl přijat do tajného řádu dominikánů a přijal řeholní jméno Dominik. Dne 22. června 1970 byl kardinálem Štěpánem Trochotou svěcen na kněze.

Působení v dominikánském řádu

Původně působil v pohraničních farnostech pražské arcidiecéze (Chlum sv. Maří nad Ohří, Jáchymov, Nové Mitrovice). Roku 1975 mu byl odebrán státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti. V této době se také stal novicimistrem řádu dominikánů a pracoval spolu s Metodějem Habáněm na možnostech formace členů

řádu. Později se stal magistrem kleriků a vikářem provinciála. Tato činnost skončila jeho odsouzením od roku 1981 do 1982 a pobytem ve vězení Plzeň-Bory (ve stejné době zde byl také vězněn Václav Havel). Po propuštění, do roku 1989 pracoval ve Škodě Plzeň jako rýsovač.

Roku 1988 byl tajně ustanoven provinciálem Českomoravské dominikánské provincie. Úřad vykonával 12 let. Po roce 1990 působil již veřejně jako provinciál dominikánského řádu. Souběžně s tím vyučoval na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a vykonával také úřad předsedy Konference vyšších řeholních představených.

Byl iniciátorem českého překladu Jeruzalémské bible, vytvářeného od roku 1980 a členem 10 členného týmu překladatelů. Spolu s Františkem X. Halasem a jeho ženou Dagmar byl i jejím hlavním překladatelem. V tradicích dominikánské spirituality se vyprofiloval jako teolog, kdy v této souvislosti publikoval knižně i časopisecky, zejména v oboru biblistiky. Jako šéfredaktor se výrazně podílel na vydávání dominikánské revue pro teologii, duchovní život a kulturu, Revue Salve, aj. Následně se stal členem mezinárodní revue Communio v české mutaci.

Dne 6. června 1998 byl jmenován biskupem Královéhradecké diecéze a 26. září téhož roku přijal biskupské svěcení. 4. listopadu 2004 byl jmenován též apoštolským administrátorem Litoměřické diecéze z důvodu nemoci biskupa Pavla Posáda, tuto funkci zastával až do jmenování Jana Baxanta novým litoměřickým biskupem v roce 2008.

Jmenování biskupem

V sobotu 13. února 2010 byl jmenován nástupcem kardinála Miloslava Vlka ve funkci pražského arcibiskupa. Úřadu se ujal 10. dubna 2010 po své intronizaci v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Jmenování kardinálem

Dne 6. ledna 2012 oznámil papež Benedikt XVI. na závěr mše, kterou sloužil při příležitosti slavnosti Zjevení Páně (lidově sv. Tří králů), že arcibiskupa Duku spolu s dalšími 21 duchovními ustanoví v blízké budoucnosti kardinálem. Oficiální ustanovení / creatio/ bylo provedeno při papežské konsistoři, která se konala dne 18. února 2012 v bazilice sv. Petra ve Vatikánu. Svou první mši v nové hodnosti sloužil kardinál Duka 25. února 2012 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze.

Rezignace

Ve čtvrtek 26. dubna 2018, v den svých 75. narozenin, odevzdal, dle předpisů Kodexu církevního práva, kardinál Dominik Duka papeži Františkovi dopis, ve kterém rezignoval na post pražského arcibiskupa. Odpovědí bylo psaní od Apoštolské nunciatury, zveřejněné na webu pražského arcibiskupství, v němž papež František

dopis přijal a zároveň Duku vyzval, aby úřad konal dále, dokud nebude stanoveno jinak, Jeho nástupcem v roce 2022 jmenoval papež František Jana Graubnera, dosavadního arcibiskupa olomouckého. Do doby nastoupení nového arcibiskupa pověřil papež František Dominika Duku apoštolským administrátorem během sedisvakance, než se nový arcibiskup 2. července 2022 kanonicky ujmul úřadu.

Motto pana Duky je „*In Spiritu Veritatis*“ neboli „*V duchu pravdy*“.

Přítomná rezidence Dominika Duky je v Arcibiskupském paláci v Praze.

Znak arcibiskupského paláce:

